

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINANCIJA

Prijedlog zakona broj

N a c r t

P R I J E D L O G
ZAKONA O POREZU NA DOBIT

Zagreb, studeni 2004.

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o porezu na dobit sadržana je u clanku 2. stavku 4. Ustava Republike Hrvatske "Narodne novine" br. 41/01. – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE NJEGOVA DONOŠENJA

Sadašnji sustav oporezivanja dobiti ureden je Zakonom o porezu na dobit ("Narodne novine", broj 127/00. i 163/036.), koji se primjenjuje od 01. siječnja 2001. godine. Prema tome Zakonu porezni obveznici su domaće pravne i fizičke osobe koje to žele, te inozemni poduzetnici koji na području Republike Hrvatske obavljaju gospodarsku djelatnost te plaćaju porez na dobit od osnovice koju čini razlika između prihoda i rashoda ostvarena u razdoblju oporezivanja.

Temeljno obilježje važećeg Zakona je dvojnost u određenju jednog od temeljnih instituta obracuna porezne osnovice. U samom Zakonu detaljno su propisani prihodi i rashodi koji se uzimaju u obzir pri obračunavanju dobiti kao porezne osnovice, ali je također, propisano da se dobit utvrđuje prema propisima o računovodstvu, što znači i primjenu MRS-ova, koji također uređuju prihode i rashode. Taj paralelizam uvjetovao je poreznu prijavu s brojnim podacima među kojima nedostaje temeljni podatak o visini računovodstvene dobiti.

Uz navedeno, nedostaju odredbe bitne za poslovanje povezanih društava, transferne cijene, prijenos gubitaka te statusne promjene.

Isto tako, potrebno je sve elemente bitne za oporezivanje, kao što su povećanja i smanjenja porezne osnovice propisati u zakonu, kako bi se izbjegla mogućnost da se provedbenim aktima bitno utječe na poreznu osnovicu, a što je sada slučaj (amortizacija, vrijednosna uskladenja i slično).

U težnji za preglednim, usporedivim i modernim poreznim sustavom postavlja se zahtjev za novim načinom oporezivanja dobiti. Ovo iz razloga što porezni sustav treba prilagoditi tuzemnim gospodarstvenim uvjetima kao i uvjetima globalizacije nacionalnih gospodarstava, te uskladiti, u mjeri koju zahtijeva ovo razdoblje, s poreznim zakonodavstvima zemalja EU (uvažavajući smjernice EU i drugih europskih zemalja kao i susjednih zemalja).

Polazeći od takvih potreba i uzimajući u obzir primjedbe šire stručne javnosti i poreznih obveznika, izraden je prijedlog Zakona o porezu na dobit. Osnovne postavke toga Zakona izražene su u sljedećem:

1. Porezni obveznik je trgovačko društvo i druga pravna i fizička osoba koja je rezident Republike Hrvatske i koja gospodarsku djelatnost obavlja samostalno, trajno i radi ostvarivanja dobiti, dohotka ili prihoda ili drugih gospodarski procjenjivih koristi. Porezni obveznik je i tuzemna poslovna jedinica inozemnog poduzetnika (nerezident). Prema novim definicijama jasnije je utvrđen krug poreznih obveznika i njihov obuhvat.

Kao novi porezni obveznici određene su fizičke osobe koje su značajni poduzetnici. Pod značajnijim poduzetnicima obuhvaćene su one fizičke osobe koje ostvaruju ukupni primitak veći od 1.500.000,00 kuna, ili dohodak veći od 400.000,00 kuna, ili imaju dugotrajnu imovinu u vrijednosti većoj od 1.500.000,00 kuna, ili u kalendarskoj godini prosječno zapošljava više od 9 radnika. Poduzetnici kojima uspješnost u djelatnosti prelazi navedene vrijednosti, trebali bi se organizirati kao trgovačka društva. Budući da ih drugi propisi na to ne obvezuju (Zakon o obrtu navodi da trgovac pojedinac može ako hoće tražiti upis u sudski registar ako mu godišnji prihod prelazi svotu od 2.000.000,00 kuna a obvezuje ga da se registrira kao trgovačko društvo tek s petnaest milijuna kuna godišnjeg prihoda) potrebno je da i gospodarski značajne fizičke osobe poreznu obvezu utvrduju na primjeren način. Primjeren način znači realnu poreznu obvezu, a tome pridonosi evidentiranje poslovnih događaja po propisima o računovodstvu, koje bilježe poslovne promjene prema njihovom nastanku. Jednostavne evidencije, koje poslovne događaje bilježe prema novčanim priljevima i odljevima (nacelo blagajne), primjerene su manjim poduzetnicima, kod kojih odstupanja od realnog poslovnog rezultata, što znači i porezne osnovice, nisu značajna. No, veći poslovi izraženi u visini primitaka ili dohotka ili vrijednosti dugotrajne imovine ili broju zaposlenih, zahtijevaju realni obracun. Takav obracun može se osigurati samo u sustavu oporezivanja dobitka uz vođenje poslovnih knjiga prema propisima o računovodstvu. Uz navedeno, u nekim europskim zemljama značajniji poduzetnici kao i oni koji obavljaju pojedine djelatnosti neovisno o vrijednostima koje se u njima ostvaruju (prijevoz, ugostiteljstvo, neki oblici trgovine i sl.) moraju voditi knjige po nacelima nastanka događaja (dvojno knjigovodstvo).

2. Osobe koje nisu obveznici poreza na dobit

Uz dosadašnje izuzetke u koje spadaju državne ustanove, ustanove jedinica područne (regionalne) samouprave, ustanove jedinica lokalne samouprave, državni zavodi, vjerske zajednice, političke stranke, sindikati, komore, udruge, zaklade i fundacije, zbog niza nejasnoca glede statusa, dodano je da nisu obveznici poreza na dobit, umjetnicke udruge, dobrovoljna vatrogasna društva, zajednice tehničke kulture, turističke zajednice, sportski klubovi, sportska društva i savezi, osim ako obavljaju gospodarsku djelatnost, a neoporezivanje te djelatnosti bi dovelo do stjecanja neopravdanih povlastica na tržištu, u kojem slučaju Porezna uprava utvrđuje da navedene osobe trebaju biti obveznici poreza na dobit za gospodarstveni dio djelatnosti.

Porezni obveznici koji su registrirani i obavljaju isključivo istraživačko razvojnu djelatnost bili su u grupi osoba koje nisu porezni obveznici. Ovim su prijedlogom brisani iz tih odredbi a uključeni su pod oslobođenja od plaćanja poreza na dobit. To je učinjeno iz razloga što prema postojećem rješenju nema podataka o broju takvih osoba i veličini danih im oslobođenja, a što će se ovom promjenom osigurati. Oni i dalje neće plaćati porez na dobit, ali će podnositi poreznu prijavu.

3. Porezna osnovica je dobit koja se izracunava kao razlika između prihoda i rashoda, utvrđen u financijskim izvješćima. Kod definiranja porezne osnovice prihvacene su primjedbe stručnih krugova i poreznih obveznika, te je predložena definicija jednostavna, jer ne zahtijeva dvostruko knjigovodstvo i racunovodstvo (po poreznim i po racunovodstvenim propisima), nego se uzima kao polazna velicina rezultat poslovanja iskazan u Racunu dobiti i gubitka i Bilanci. Taj rezultat ispravlja se za prihode i rashode koji se priznaju za svrhe oporezivanja.

Propisivanjem porezne osnovice kao polazne velicine koja je istovjetna utvrđenom rezultatu poslovanja, pojednostavljen je obracun porezne obveze, i dobivaju se podaci koji su usporedivi i pouzdani što je bitno pri svakoj analizi porezne osnovice.

Korekcije za porezno priznate rashode su pregledne i moguće ih je kvantificirati, za razliku od postojećeg načina utvrđivanja porezne osnovice, po kojemu djelomično korekcije postoje u početnim velicinama a djelomično su naknadne.

Za utvrđivanje porezne osnovice kod međunarodno povezanih društava propisane su transferne cijene prema načelu tržišno usporedivih cijena. Načelo tržišnih cijena propisano je smjernicama EU i uz uvažavanje modela OECD-a koji primjenjujemo pri zaključivanju Ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja. Isto tako, uređeno je utvrđivanje porezne osnovice kod prestanka djelatnosti, promjene pravnog oblika te spajanja i podjela.

4. Smanjenja porezne osnovice

Porezna osnovica smanjuje se za prihode koje porezni obveznik ostvaruje od dividendi ili udjela, te za prenesene gubitke. Propisana su i dodatna smanjenja porezne osnovice za plaće novih zaposlenika, zatim za svotu 100% troškova nastalih za istraživanje i razvoj, svotu od 100% troškova nastalih za školovanje i stručno usavršavanje zaposlenika i za darovanja.

Smanjenje porezne osnovice za svotu plaća novih zaposlenika za troškove istraživanja i razvoja i troškove školovanje i stručno usavršavanje zaposlenika, moguće je i po važećim propisu. Za 2003. godinu, porezni obveznici platili su manje poreza s naslova navedenih smanjenja kako slijedi:

- za plaće novozaposlenih	79 mil. kuna
- troškovi istraživanja i razvoja	111 mil kuna
- troškovi školovanja i stručnog usavršavanje zaposlenika	63 mil kuna
Ukupno:	253 mil kuna

5. Predloženim zakonom uvažene se neke smjernice EU koje se odnose na područje oporezivanja dobiti, kao što je pojam tuzemne poslovne jedinice

inozemnog poduzetnika (nerezidenta), čiji rezultati djelatnosti na području Republike Hrvatske podliježu oporezivanju; transferne cijene kod povezanih osoba rezidenata i nerizidenata, te metode koje se primjenjuju pri utvrđivanju transfernih cijena; smjernica o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuju kod spajanja, podjela, prijenosa imovine i zamjenu dionica tvrtki iz različitih država članica.; smjernica o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuju na isplate kamata i autorskih naknada između povezanih društava.

6. Predloženim Zakonom o porezu na dobit razraden je način utvrđivanja poreza, uracunavanje inozemnog poreza, plaćanje poreza u slučaju određenih plaćanja inozemnim pravnim osobama, te kaznene mjere za neprovođenje zakona.

7. Ovim zakonom predloženo je povećanje olakšica i oslobođenja koja se odnose na plaćanje poreza na dobit za poduzetnike koje obavljaju djelatnost na područjima od posebne državne skrbi i području grada Vukovara. Poduzetnici koji obavljaju djelatnost na području od posebnog državnog interesa prve skupine i na području grada Vukovara, ne plaćaju porez na dobit deset godine od početka primjene ovog zakona.

Uvodi se i novo poticanje ulaganja, prema kojemu će se, na dobit ostvaren od ulaganja najmanje 4 milijuna kuna, plaćati porez po stopi od 10% za vrijeme od 10 godina od godine početka ulaganja, uz uvjet da se u tom razdoblju osigura zapošljavanje najmanje 10 zaposlenika, počevši od isteka prve godine ulaganja. Očekuje se da će ovim poticajem doći do povećanih ulaganja koja će imati porezni učinak najmanje u dvostrukoj svoti od učinka u 2003. godini, što iznosi 40 mil. manje plaćenog poreza. Očekivanje se temelji na odredbi kojom je najmanja uvjetovana svota za ulaganje prepolovljena u odnosu na dosadašnju.

Na temelju podataka za 2003. godinu procjenjuje se slijedeći porezni učinak zbog smanjenja porezna obveze s naslova oslobođenja i olakšica:

Skupina	2003.	2005.
- PPDS I. skupina	13 mil kn	16 mil kn
- PPDS II. skupina	15 mil kn	22 mil kn
- Grad Vukovar	10 mil kn	10 mil kn
- poticaji ulaganja	20 mil kn	40 mil kn
Ukupno:	58 mil kn	88 mil kn

Očekuje se da će oslobođenja i olakšice za istu kategoriju poreznih obveznika u 2005. godini iznositi 88 mil kuna, što je za 30 mil kuna više nego u 2003. godini.

8. Opisanim promjenama u novom Zakona o porezu na dobit ne očekuju se znatniji izravni utjecaji na prihode Državnog proračuna. Naime, prema podacima za 2003., s naslova poreznih oslobodenja i olakšica obuhvaćenih promjenama, plaćeno je manje 311 mil poreza na dobit. Projekcijama na bazi tih podataka očekuje se manje plaćeni porez u svoti od 341 mil kuna. Tu svotu čine učinci dobiveni smanjenjem **porezne osnovice od 253** mil kuna, navedeni u točki 4. ovoga obrazloženja, zatim učinci smanjenja **porezne obveze** od 88 mil kuna navedeni u točki 7. ovoga obrazloženja.

Pregled učinaka oslobodenja i olakšica:

- za plaće novozaposlenih	79 mil. kuna
- troškovi istraživanja i razvoja	111 mil kuna
- troškovi školovanja i stručnog usavršavanje zaposlenika	63 mil kuna
- PPDS I. skupina	16 mil kn
- PPDS II. skupina	22 mil kn
- Grad Vukovar	10 mil kn
- poticaji ulaganja	40 mil kn

Ukupno: 341 mil kuna

Učinci koji se ne kvantificiraju a koji su bitni, sastoje se u tome da novi Zakon o porezu na dobit osigurava jednostavnije i smislenije oporezivanje dobiti te da, u potrebnoj mjeri, uvažava smjernice EU koje se odnose na ovo područje. Također se očekuje posredna korist od većih tuzemnih i inozemnih ulaganja, što izravno i neizravno pridonosi većem zapošljavanju, a time i proširenju baze za nove porezne prihode, ne samo od poreza na dobit, nego i prihoda od poreza iz i na plaće, koje pak imaju utjecaja na krajnju potrošnju u kojoj plaća se porez na dodanu vrijednost.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovog zakona ne treba osigurati posebna sredstva u državnom proračunu

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O POREZU NA DOBIT

I. TEMELJNE ODREDBE

Članak 1.

(1) Porez na dobit utvrđuje se i plaća prema odredbama ovoga Zakona.

(2) Raspodjela i pripadnost prihoda od poreza na dobit uređuje se posebnim zakonom.

II. POREZNI OBVEZNIK

1. Opće odredbe

Članak 2.

(1) Porezni obveznik je trgovačko društvo i druga pravna i fizička osoba rezident Republike Hrvatske koja gospodarsku djelatnost obavlja samostalno, trajno i radi ostvarivanja dobiti, dohotka ili prihoda ili drugih gospodarskih procjenjivih koristi.

(2) Porezni obveznik je i tuzemna poslovna jedinica inozemnog poduzetnika (nerezident).

(3) Porezni obveznik je i fizička osoba, koja ostvaruje dohodak prema propisima o oporezivanju dohotka, ako izjavi da će plaćati porez na dobit umjesto poreza na dohodak.

(4) Porezni obveznik je i poduzetnik fizička osoba koja ostvaruje dohodak od obrta i s obrtom izjednačenih djelatnosti:

1. ako je u prethodnom poreznom razdoblju ostvario ukupni primitak veći od 1.500.000,00 kuna, ili
2. ako je u prethodnom poreznom razdoblju ostvario dohodak veći od 400.000,00 kuna, ili
3. ako ima dugotrajnu imovinu u vrijednosti većoj od 1.500.000,00 kuna, ili
4. ako u prethodnom poreznom razdoblju prosječno zapošljava više od 9 radnika.

(5) Tijela državne uprave, tijela područne (regionalne) samouprave, tijela lokalne samouprave i Hrvatska narodna banka nisu obveznici poreza na dobit, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(6) Državne ustanove, ustanove jedinica područne (regionalne) samouprave, ustanove jedinica lokalne samouprave, državni zavodi, vjerske zajednice, političke stranke, sindikati, komore, udruge, umjetničke udruge, dobrovoljna vatrogasna društva, zajednice tehničke kulture, turističke zajednice,

sportski klubovi, sportska društva i savezi, zaklade i fundacije nisu obveznici poreza na dobit

(7) Iznimno ako osobe iz stavka 6. i 7. ovoga clanka obavljaju gospodarstvenu djelatnost, a neoporezivanje te djelatnosti bi dovelo do stjecanja neopravdanih povlastica na tržištu, Porezna uprava ce na vlastitu inicijativu ili na prijedlog drugih poreznih obveznika ili druge zainteresirane osobe, rješenjem utvrditi da su navedene osobe obveznici poreza na dobit za tu djelatnost.

(8) Otvoreni investicijski fondovi koji su osnovani i posluju u skladu sa zakonom po kojemu su osnovani, nisu obveznici poreza na dobit.

(9) Porezni obveznik je i svaki onaj poduzetnik koji ne potpada pod odredbe stavaka od 1. do 9. ovoga clanka, a koji nije obveznik poreza na dohodak prema propisima o oporezivanju dohotka i cija se dobit ne oporezuje drugdje.

2. Rezident i nerezident

Clanak 3.

(1) Rezidenti su u smislu clanka 2. stavak 1. pravne i fizicke osobe cije je sjedište upisano u sudski ili drugi registar ili upisnik u Republici Hrvatskoj ili kojima se mjesto stvarne uprave i nadzor poslovanja nalazi u Republici Hrvatskoj. Rezidenti su i poduzetnici fizicke osobe s prebivalištem ili uobicajenim boravištem u Republici Hrvatskoj cija je djelatnost upisana u registar ili upisnik.

(2) Nerezident je osoba koja ne ispunjava jedan od uvjeta iz stavka 1. ovoga clanka.

3. Poslovna jedinica nerezidenta

Clanak 4.

(1) Poslovna jedinica nerezidenta iz clanka 3. stavak 2. oznacava stalno mjesto poslovanja putem kojega inozemni poduzetnik nerezident obavlja djelatnost u Republici Hrvatskoj u cijelosti ili djelomicno.

(2) Poslovnom jedinicom inozemnog poduzetnika smatra se osobito:

1. mjesto uprave
2. podružnica
3. ured
4. tvornica
5. radionica
6. rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto iskorištavanja prirodnih bogatstava
7. gradilište odnosno gradevinski ili montažni projekt koji cine stalnu poslovnu jedinicu samo ako traju dulje od šest mjeseci.

(3) Poslovnom jedinicom inozemnog poduzetnika smatra se i zastupnik koji djeluje u njegovo ime u svezi s bilo kojom aktivnošću:

1. ako ima i uobicajeno se koristi ovlastima za sklapanje ugovora u ime inozemnog poduzetnika, osim ako su aktivnosti zastupnika ogranicene na one iz stavka 5. ovoga clanka, zbog cega se to mjesto poslovanja ne smatra poslovnom jedinicom, ili
2. ako nema ovlasti iz prethodne tocke, ali uobicajeno drži zalihe proizvoda ili trgovacke robe iz kojih redovito obavlja isporuke u ime inozemnog poduzetnika.

(4) Poslovnom jedinicom inozemnog poduzetnika smatra se i obavljanje usluga, ukljucujuci savjetodavne ili poslovne usluge, ako za isti ili povezani projekt obavljanje usluga traje dulje od tri mjeseca u bilo kojem razdoblju od 12 mjeseci zaredom.

(5) Stalnom poslovnom jedinicom inozemnog poduzetnika ne smatra se obavljanje poslovanja preko posrednika, glavnog ili drugog zastupnika sa samostalnim statusom koji poslove inozemnog poduzetnika obavlja u okviru svoje redovite poslovne djelatnosti.

(6) Poslovnom jedinicom ne smatra se mjesto poslovanja inozemnog poduzetnika koji u tuzemstvu:

- 1) koristi prostore samo za skladištenje, rastavljanje ili dostavu proizvoda ili robe,
- 2) drži zalihe proizvoda ili robe samo radi skladištenja, rastavljanja ili dostave,
- 3) drži zalihe proizvoda ili robe samo radi prerade od strane druge osobe,
- 4) drži mjesto poslovanja samo radi nabave proizvoda ili robe odnosno prikupljanja informacija za sebe,
- 5) drži mjesto poslovanja samo za svoje pripremne ili pomocne aktivnosti,
- 6) drži mjesto poslovanja za bilo koju kombinaciju aktivnosti određenih u tockama od 1. do 5. ovoga clanka, pod uvjetom da opca aktivnost mjesta poslovanja, koja je posljedica te kombinacije, ima pripremni ili pomocni znacaj.

III. POREZNA OSNOVICA

1. Opce odredbe

Clanak 5.

(1) Porezna osnovica je dobit koja se utvrđuje prema racunovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obracuna poreza na dobit, uvecana i umanjena prema odredbama ovoga Zakona.

(2) Poreznu osnovicu poreznog obveznika rezidenta cini dobit ostvarena u tuzemstvu i inozemstvu.

(3) Poreznu osnovicu nerezidenta cini samo dobit ostvarena u tuzemstvu a utvrduje se prema odredbama ovoga Zakona.

(4) U poreznu osnovicu ulazi i dobit od likvidacije, prodaje, promjene pravnog oblika i podjele poreznog obveznika, a porezna osnovica utvrduje se prema tržišnoj vrijednosti imovine, ako ovim Zakonom nije drukcije određeno .

2. Smanjenje porezne osnovice

Clanak 6 .

(1) Porezna osnovica iz clanka 5. ovoga Zakona smanjuje se:

1. za prihode od dividendi i udjela u dobiti koji su bili ukljuceni u poreznu osnovicu i na koje je placen porez na dobit,

2. za prihode od vrijednosnih uskladenja dionica i udjela (nerealizirani dobiti) ako su bili ukljuceni u poreznu osnovicu,

3. za prihode od naplacenih otpisanih potraživanja koja su u prethodnim poreznim razdobljima bila ukljucena u poreznu osnovicu, a nisu iskljucena iz porezne osnovice kao porezno priznati rashod,

4. za svotu amortizacije koja nije bila porezno priznata u ranijim razdobljima i na koju je placen porez na dobit, ali ne dulje od vijeka upotrebe i ne više od vrijednosti dopuštene odredbama clanka 12. ovoga Zakona,

5. za svotu placa i doprinosa na placu novih zaposlenika za razdoblje za koje se utvrduje porez, a koja je isplacena do dana podnošenja porezne prijave,

6. za svotu troškova nastalih za istraživanje i razvoj,

7. za svotu troškova nastalih za školovanje i strucno usavršavanje zaposlenika.

(2) Porezna osnovica iz clanka 5. ovoga Zakona može se smanjiti za rashode ranijih razdoblja na koje je placen porez na dobit.

(3) Za svote iz stavaka 1. i 2. ovoga clanka može se iskazati porezni gubitak odnosno gubitak se može povećati.

3. Povećanje porezne osnovice

Clanak 7.

(1) Osnovica poreza na dobit iz clanka 5. ovoga Zakona povećava se:

1. za rashode od vrijednosnih uskladenja dionica i udjela (nerealizirani gubici), ako su bili iskazani u rashodima,

2. za svotu amortizacije iznad najviših porezno dopustivih svota, prema odredbama clanka 12. ovoga Zakona,

3. za 70% troškova reprezentacije (ugošćenja, darovi sa ili bez utisnutog znaka tvrtke ili proizvoda, troškovi odmora, športa, rekreacije i razonode, zakupa automobila, plovila, zrakoplova, kuca za odmor), u visini troškova nastalih iz poslovnog odnosa s poslovnim partnerom,
4. za 30% troškova, osim troškova osiguranja i kamata, nastalih u svezi s vlastitim ili unajmljenim motornim vozilima i drugim sredstvima za osobni prijevoz (osobni automobil, plovilo, helikopter, zrakoplov i sl.) poslovnih, rukovodnih i drugih zaposlenih osoba, ako se na osnovi korištenja sredstava za osobni prijevoz ne utvrđuje placa,
5. za troškove koji se odnose na privatni život dionicara i članova društva (izuzimanja) te zaposlenika (za zabavu, odmor, sport i rekreaciju), uključujući i pripadajući porez na dodanu vrijednost,
6. za skrivene isplate dobiti,
7. za troškove prisilne naplate poreza ili drugih davanja,
8. za kazne koje izriče mjerodavno tijelo,
9. za zatezne kamate između povezanih osoba,
10. za povlastice i druge oblike imovinskih koristi danih fizičkim ili pravnim osobama da nastane odnosno ne nastane određeni događaj, tj. da se određena radnja obavi, primjerice, bolje ili brže nego inače ili da se propusti obaviti,
11. za darovanja iznad svote iz stavaka 7. i 8. ovoga članka.
12. za kamate koje nisu porezno priznati rashod prema odredbama ovoga Zakona,
13. za sve druge rashode koji nisu izravno u svezi s ostvarivanjem dobiti i druge svote povećanja porezne osnovice na koja nije plaćen porez na dobit.

(2) Za rashode navedene u stavku 1. ovoga članka ne povećava se porezna osnovica ako se oporezuju porezom na dohodak.

(3) U troškove iz točke 4. stavak 1. ovoga članka spadaju troškovi s pripadajućim porezom na dodanu vrijednost, prema statusu pojedinog sredstva:

1. za sredstva u vlasništvu poreznog obveznika troškovi goriva i ulja, održavanja i popravaka, registracije i amortizacije,
2. za rent-a-car usluge zaračunana naknada uvećana za troškove goriva,
3. za vozila u najmu trošak naknade po ugovoru, trošak goriva i održavanja te svi drugi troškovi koje po ugovoru o najmu snosi korisnik najma, a kod financijskog najma trošak amortizacije.

(4) Troškovi iz točke 5. stavak 1. ovog članka jesu:

1. troškovi koji se odnose na privatni život dionicara ili člana društva ili s njima povezanim osobama, uključujući troškove uporabe dobara u vlasništvu ili najmu obveznika,
2. troškovi koji se odnose na privatni život drugih osoba, uključujući troškove dobara u vlasništvu ili najmu obveznika,
3. troškovi pogodnosti koje radnicima određuje poslodavac.

(5) Skrivenim isplatama dobitka iz točke 6. stavak 1. ovoga članka smatraju se posebice:

1. davanje određenih koristi dioničaru ili članu društva ili s njima povezanim osobama uz naknadu nižu od tržišne, uključujući i povoljniju kamatu,
2. plaćanje veće naknade dioničaru ili članu društva ili s njima povezanim osobama za dobra ili usluge od vrijednosti dobara, usluga ili učinaka odnosno koristi koje je dioničar ili član društva ili s njima povezana osoba dala društvu,
3. davanje dobara ili usluga dioničaru ili članu društva ili s njima povezanim osobama u vrijednosti većoj od vrijednosti dobara, usluga ili učinaka odnosno koristi koje je dioničar ili član društva ili s njima povezana osoba dala društvu,
4. omogućavanje dioničaru ili članu društva ili s njima povezanim osobama drugih koristi za koje nema pravne osnove,
5. manjkovi na imovini iznad visine utvrđene odlukom Hrvatske gospodarske komore, odnosno Hrvatske obrtničke komore, u smislu propisa o porezu na dodanu vrijednost, po kojoj osnovi se ne plaća porez na dohodak.

(6) Iznimno od točke 3. stavak 1. ovoga članka, ne smatraju se reprezentacijom proizvodi i roba iz asortimana poreznog obveznika prilagođeni za te svrhe s oznakom "nije za prodaju", te drugi reklamni predmeti s nazivom tvrtke, proizvoda i drugog oblika reklame (čaše, pepeljare, stolnjaci, podmetaci, pepeljare, olovke, rokovnici, upaljaci, privjesci i slično) dani za uporabu u prodajnom prostoru kupca, a ako se daju potrošačima, ne smatraju se reprezentacijom do 80,00 kuna pojedinačne vrijednosti.

(7) Darovanjima iz točke 11. stavak 1. ovoga članka smatraju se darovanja u naravi ili novcu za kulturne, znanstvene, odgojno-obrazovne, zdravstvene, humanitarne, sportske, vjerske, ekološke i druge općekorisne svrhe udrugama i drugim osobama koje navedene djelatnosti obavljaju u skladu s posebnim propisima, ako su veća od 2% prihoda ostvarenog u prethodnoj godini. Iznimno, svota može biti i veća od 2% prihoda prethodne godine ako je dana prema odlukama nadležnih ministarstva o provedbi financiranja posebnih programa i akcija.

(8) U darovanja iz stavka 7. ovoga članka spada i plaćanje troškova za zdravstvene potrebe fizičkih osoba (operativne zahvate, liječenje, nabavu lijekova i ortopedskih pomagala i dr.) koji nisu pokriveni osnovnim, dopunskim i privatnim zdravstvenim osiguranjem, odnosno plaćanje troškova koje snose

same fizičke osobe, pod uvjetom da je plaćeno na žiro račun primatelja dara, zdravstvene ustanove a ako je darovani lijek, ortopedsko ili drugo medicinsko pomagalo uz vjerodostojnu ispravu.

4.1. Kamate na zajmove dionicara i članova društva

Članak 8.

(1) U kamate iz točke 12. stavak 1. članka 7. spadaju i kamate na zajmove koji su primljeni od dionicara odnosno člana društva koji drži najmanje 25% dionica ili udjela u kapitalu ili glasačkih prava u poreznom obvezniku, ako bilo kada u poreznom razdoblju ti zajmovi premaše četverostruku svotu udjela toga dionicara odnosno člana društva u kapitalu, utvrđenu u odnosu na svotu i razdoblje trajanja zajmova u poreznom razdoblju, osim kamate po kreditima od financijskih organizacija,

(2) Zajmovima dionicara odnosno člana društva, prema stavku 1. ovoga članka, smatraju se i zajmovi trećih osoba za koje jamci dionicar odnosno član društva.

(3) Svota udjela dionicara odnosno člana društva u kapitalu korisnika kredita određuje se za porezno razdoblje kao prosjek uplaćenog kapitala, zadržane dobiti i rezervi, zadnji dan svakog mjeseca poreznog razdoblja.

4.2. Vrijednosno uskladenje i otpis potraživanja

Članak 9.

(1) Vrijednosna uskladenja po osnovi ispravka vrijednosti potraživanja od kupaca za isporučena dobra i obavljene usluge, priznaju se kao rashod ako je od dospijeca potraživanja do kraja poreznog razdoblja proteklo više od 120 dana, a ista nisu naplaćena do petnaestog dana prije dana podnošenja porezne prijave. Svote vrijednosnih uskladenja potraživanja od kupaca iskazane u prethodnim poreznim razdobljima kao porezno priznati rashod uključuju se u prihode, ako do trenutka nastupa zastare prava na naplatu nije postupljeno na način propisan u stavku 2. ovoga članka.

(2) Vrijednosno uskladenje potraživanja priznaje se ako je potraživanje evidentirano u poslovnim knjigama kao prihod i ako su obavljene sve radnje za osiguranje naplate duga, pažnjom dobroga gospodarstvenika.

(3) Smatra se da su obavljene radnje iz stavka 2. ovoga članka ako su potraživanja utužena ili se zbog njih vodi ovršni postupak, ako su prijavljena u stečajnom postupku nad dužnikom ili ako je postignuta nagodba s dužnikom, koji nije fizička osoba ili povezana osoba, u postupku sanacije ili stečaja.

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, priznaje se otpis potraživanja, koja su zastarjela i koja u svakom pojedinom poreznom razdoblju ne prelaze 5.000,00 kuna po pojedinom dužniku koji nije fizička osoba.

4.3. Vrijednosno uskladenje zaliha

Clanak 10.

(1) Rashodi smanjenja vrijednosti zaliha priznaju se u razdoblju u kojemu su zalihe prodane ili na drugi nacin uporabljene.

(2) Rashodi zaliha po osnovi manjkova priznaju se u visini utvrdenoj odlukom Hrvatske gospodarske komore, odnosno Hrvatske obrtnicke komore, u smislu propisa o porezu na dodanu vrijednost.

4.4. Rezerviranja

Clanak 11.

(1) Pri utvrdivanju porezne osnovice ne priznaju se rezerviranja, osim za namjene propisane u ovomu clanku.

(2) Priznaju se kao rashod rezerviranja za rizike i troškove na temelju zakona ili drugog propisa i rezerviranja koja su uvjetovana ugovorima (rezerviranja za otpremnine, rezerviranja za troškove obnavljanja prirodnih bogatstava, rezerviranja za troškove u jamstvenim rokovima i rezerviranja za troškove po zapocetim sudskim sporovima).

(3) Rezerviranja kod banaka za rizike od potencijalnih gubitaka priznaju se kao rashod u obracunatoj svoti, ali najviše do visine koju određuju propisi Hrvatske narodne banke.

(4) Rezerviranja kod osiguravajucih društava koja se obvezatno formiraju u skladu sa zakonom koji uređuje osiguranje, priznaju se osiguravajucem društvu kao rashod u obracunanim svotama, ali najviše do visine ili gornje granice u skladu sa zakonom koji uređuje osiguranje.

(5) Ukidanje ili uporaba rezervacija priznaje se na nacin da se prihodi izuzmu i rashodi priznaju tako da u poreznu osnovicu nisu ponovno ukljuceni prihodi i rashodi koji su prethodno povecavali ili smanjivali poreznu osnovicu, osim ako ovim Zakonom nije drukcije odredeno.

4.5. Amortizacija

Clanak 12.

(1) Amortizacija dugotrajne materijalne i nematerijalne imovine priznaje se kao rashod u svoti obracunanoj na trošak nabave po linearnoj metodi primjenom godišnjih amortizacijskih stopa iz stavka 5. ovoga clanka.

(2) Amortizacija se obracunava pojedinačno.

(3) Dugotrajnom materijalnom i nematerijalnom imovinom smatraju se stvari i prava ciji je pojedinačni trošak nabave veći od **2000,00** kuna i vijek trajanja duži od godinu dana.

(4) Amortizaciji ne podliježe zemljište, šuma i slična obnovljiva prirodna bogatstva, financijska imovina, spomenici kulture te umjetnička djela.

(5) Godišnje amortizacijske stope iz stavka 1. ovog clanka, prema amortizacijskom vijeku za svrhe oporezivanja, za pojedine su grupe dugotrajne imovine:

1. za građevinske objekte i brodove veće od 1000 BRT, (20 godina), 5%,
2. za osnovno stado, osobne automobile (5 godina), 20%,
3. za nematerijalnu imovinu, opremu, vozila, osim za osobne automobile, te za mehanizaciju (4 godine), 25%,
4. za računala i računalnu opremu (2 godine), 50%,
5. za ostalu nespomenutu imovinu (10 godina), 10%

(6) Godišnje amortizacijske stope iz stavka 5. ovoga clanka mogu se podvostruciti.

(7) Ako porezni obveznik obračunava amortizaciju u svoti nižoj od porezno dopustive, tako obračunana amortizacija smatra se i porezno priznatim rashodom.

(8) Trošak amortizacije predmeta dugotrajne imovine priznaje se u porezni rashod od prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon mjeseca u kojem je dugotrajna imovina stavljena u upotrebu.

(9) Trošak amortizacije za prodanu, darovanu, na drugi način otudenu ili uništenu dugotrajnu imovinu priznaje se u porezni rashod do kraja mjeseca u kojem je dugotrajna imovina bila u upotrebi.

(10) Neamortizirani trošak nabave dugotrajne imovine priznaje se u porezni rashod u poreznom razdoblju u kojemu je dugotrajna imovina prodana, darovana, na drugi način otudena ili uništena.

(11) Iznimno od odredbe stavka 10. ovoga clanka, ako je trošak nabave iskazan u revaloriziranoj svoti, u porezni rashod priznaje se neamortizirani trošak nabave umanjen za revaloriziranu svotu koja do trenutka prodaje, darovanja, otudjenja na drugi način i uništenja nije uključena u prihode ili nije izravno pripisana kapitalu.

(12) Ne priznaje se kao porezni rashod amortizacija obračunana na otpisanu dugotrajnu imovinu.

(13) Amortizacija za osobne automobile i druga sredstva za osobni prijevoz, priznaje se do 400.000,00 kuna pojedinačno troška nabave. Ako trošak nabave premašuje navedenu svotu, amortizacija se priznaje samo ako služi isključivo za registriranu djelatnost najma i prijevoza.

(14) Dugotrajna se imovina, i nakon što je u cijelosti otpisana, zadržava u evidenciji i iskazuje u bilanci do trenutka prodaje, darovanja, drugog načina otudjenja ili uništenja.

5. Porezna osnovica u poslovanju između povezanih osoba rezidenta i nerezidenta

Članak 13.

(1) Ako se između povezanih osoba u njihovim poslovnim odnosima ugovore takve cijene ili drugi uvjeti koji se razlikuju od cijena ili drugih uvjeta koji bi se ugovorili između nepovezanih osoba, tada se sva dobit u svoti u kojoj bi bila ostvarena, kad bi se radilo o odnosima između nepovezanih osoba, uključuje u poreznu osnovicu povezanih osoba.

(2) Povezanim osobama iz stavka 1. ovoga članka smatraju se osobe kod kojih jedna osoba sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu druge osobe, ili iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu društva.

(3) Pri utvrđivanju i procjeni jesu li poslovni odnosi između povezanih osoba iz stavka 2. ovoga članka ugovoreni po tržišnim cijenama može se koristiti jedna od slijedećih metoda:

(a) Metoda usporedivih nekontroliranih cijena po kojoj se cijene za prodane proizvode, robu ili usluge u kontroliranim poslovima uspoređuju s onima u nekontroliranim poslovima i usporedivim okolnostima. Kad je moguće provesti odgovarajuće usporedne analize, ova metoda ima prednost pred ostalim metodama navedenim u ovom članku.

(b) Metoda trgovačkih cijena po kojoj se utvrđuje cijena po kojoj se roba nabavljena od povezanih osoba prodaje nepovezanim osobama. Tako utvrđena cijena umanjuje se za odgovarajuću bruto trgovačku maržu koja se može postići u postojećim tržišnim uvjetima. Dobiveni ostatak je cijena po kojoj je roba mogla biti nabavljena od nepovezanih osoba.

(c) Metoda dodavanja bruto dobiti na troškove po kojoj se prvo utvrđuju troškovi proizvoda, poluproizvoda ili usluga koje je imala osoba koja je proizvode, poluproizvode ili usluge prodala drugoj povezanoj osobi. Na tako utvrđene troškove dodaje se odgovarajuća bruto dobit koja se može postići u postojećim tržišnim uvjetima. Tako dobiveni iznos je cijena po kojoj su proizvodi, poluproizvodi ili usluge mogli biti nabavljeni od nepovezanih osoba.

(d) Metoda podjele dobiti po kojoj se eliminira učinak posebnih uvjeta na dobit u poslovima između povezanih osoba. Ova eliminacija provodi se utvrđivanjem podjele dobiti koju bi nepovezane osobe očekivale sudjelovanjem u jednom ili više poslova. Po metodi podjele dobiti, najprije se utvrđuje podjela dobiti između povezanih osoba u jednom ili više poslova u kojima te osobe sudjeluju. Nakon toga procjenjuje se podjela dobiti do koje bi došlo da su u poslu u postojećim tržišnim uvjetima sudjelovale nepovezane osobe te se tako utvrđeni udjeli u dobiti raspoređuju na povezane osobe.

(e) Metoda neto dobitka po kojoj se ispituje ostvarena neto dobit u odnosu na neku osnovu kao što su ukupni troškovi, prihodi od prodaje, imovina ili vlastiti kapital koju jedna osoba ostvaruje u poslovima s jednom ili

više povezanih osoba. Tako ostvaren neto dobit uspoređuje se s neto dobitkom sličnih osoba u sličnim okolnostima.

(4) Poslovni odnosi između povezanih osoba priznat će se samo ako porezni obveznik posjeduje i na zahtjev Porezne uprave pruži podatke i informacije o povezanim osobama i poslovnim odnosima s tim osobama, metodama kojima se koristi za utvrđivanje usporedivih tržišnih cijena i razlozima za odabiranje konkretnih metoda.

(5) Podrobniju razradu i upute u svezi s primjenom odredaba ovoga članka donosi ministar financija.

5.1. Kamate između povezanih osoba

Članak 14.

(1) Pri utvrđivanju prihoda od kamata na dane zajmove kod povezanih osoba obračunava se kamata najmanje do visine kamatne stope koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba u trenutku odobrenja zajma.

(2) Pri utvrđivanju rashoda od kamata na primljene zajmove kod povezanih osoba, priznaju se obračunane kamate najviše do visine kamatne stope koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba u trenutku odobrenja zajma.

(3) Kamatnu stopu iz stavaka 1. i 2. ovoga članka određuje i objavljuje ministar financija, prije početka poreznog razdoblja u kojem će se koristiti, vodeći pritom računa da se radi o kamatnoj stopi koja se ostvaruje u usporedivim okolnostima ili koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba.

6. Porezna osnovica poslovnih jedinica nerezidenata

Članak 15.

(1) Porezna osnovica poslovnih jedinica nerezidenata jest dobit utvrđena prema ovom Zakonu koja se može pripisati poslovnoj jedinici u Republici Hrvatskoj.

(2) Pri utvrđivanju porezne osnovice, dobit poslovne jedinice mora odgovarati onoj dobiti koju bi ostvarila poslovna jedinica kad bi bila zasebno i nezavisno društvo koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim okolnostima, te kad bi poslovala potpuno samostalno s društvom čija je poslovna jedinica.

(3) Pri utvrđivanju dobiti poslovne jedinice priznaju se rashodi nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući opće upravne i administrativne rashode, bilo da su nastali u tuzemstvu ili inozemstvu.

7. Promjena metode utvrđivanja porezne osnovice

Članak 16.

(1) Obveznik poreza na dohodak koji postaje obveznikom poreza na dobit mora na prvi dan poreznog razdoblja za koje utvrđuje porez na dobit sastaviti početnu bilancu i nastaviti voditi poslovne knjige prema propisima o računovodstvu.

(2) Na kraju prvog poreznog razdoblja za koje utvrđuje osnovicu poreza na dobit, utvrđena dobit uvećava se (+) i umanjuje se (-) za u nastavku navedene pozicije iz početne bilance:

- + vrijednost zatečenih zaliha
- + dani predujmovi za robu i usluge
- + potraživanja od kupaca za robu i usluge
- + potraživanja od kupaca za prodane predmete dugotrajne imovine iz popisa dugotrajne imovine
- + aktivna vremenska razgranicenja
- + zahtjevi za povrat poreza na promet i istovrsnih poreza
- obveze prema dobavljačima za robu i usluge
- obveze za primljene predujmove od kupaca za robu i usluge
- pasivna vremenska razgranicenja
- dugoročna rezerviranja
- obveze za porez na promet i istovrsne poreze.

(3) Početnu bilancu iz stavka 1. ovoga članka obveznik dostavlja uz prijavu poreza na dobit Poreznoj upravi.

8. Porezni gubitak

Članak 17.

(1) Ako se u postupku utvrđivanja porezne osnovice utvrdi negativna osnovica, porezni obveznik ima porezni gubitak.

(2) Porezni gubitak prenosi se i nadoknađuje umanjivanjem porezne osnovice u sljedećih pet poreznih razdoblja, ako Zakon ne određuje drukčije.

(3) Ako se prenosi pravo za nadoknadu gubitka pri spajanjima, pripajanjima i podjelama na pravne slijednike tijekom poreznog razdoblja, pravo na prijenos gubitka počinje teći istekom razdoblja u kojemu je steceno pravo.

(4) Pri smanjenju porezne osnovice zbog gubitka iz prethodnih poreznih razdoblja, porezna se osnovica smanjuje najprije za gubitke starijega datuma.

9. Preoblikovanje društva i likvidacija

Članak 18.

(1) Ako se porezni obveznik preoblikuje (mijenja pravni oblik) pri čemu se nastavljaju knjigovodstvene vrijednosti imovine i obveza, promjena ne utječe na oporezivanje.

(2) Ako se u slučaju iz stavka 1. ovoga članka ne nastavljaju knjigovodstvene vrijednosti, razlika kapitala koja iz promjene proizlazi smatra se oporezivom dobiti.

(3) Ako se porezni obveznik likvidira, dobit ili gubitak utvrđuje se u razdoblju likvidacije koje se nastavlja na posljednje porezno razdoblje. Početna bilanca za razdoblje likvidacije istovjetna je bilanci na kraju prethodnoga poreznog razdoblja. Ako takva konačna bilanca ne postoji, vrijednost imovine i obveze utvrđuju se procjenom. Završna bilanca razdoblja likvidacije pokazuje imovinu koja će se raspodijeliti, likvidacijsku dobit ili likvidacijski gubitak.

(4) Imovina se na kraju razdoblja likvidacije procjenjuje po tržišnoj vrijednosti.

(5) Ako se pri promjeni pravnog oblika ili likvidaciji iz imovine izuzimaju stvari i prava ili se ta imovina koristi za ulaganja, primjenjuju se odredbe članka 7. ovoga Zakona.

(6) U slučaju stečaja, primjenjuju se odredbe stavaka od 1. do 5. ovoga članka.

10. Spajanje, pripajanje i podjela

Članak 19.

(1) Spajanje je transakcija kojom prestaju, bez postupka likvidacije, jedno ili više društava (dalje u tekstu: preneseno društvo) prijenosom sve imovine i obveza na drugo postojeće društvo (dalje u tekstu: društvo preuzimatelj), u skladu s propisima koji uređuju to područje.

(2) Pripajanje je transakcija kojom nestaju, bez postupka likvidacije, jedno ili više društava (dalje u tekstu: preneseno društvo) prijenosom sve imovine i obveza na drugo postojeće društvo (dalje u tekstu: društvo preuzimatelj), u skladu s propisima koji uređuju to područje.

(3) Podjela je transakcija koja obuhvaća razdvajanje i odvajanje:

1. pri razdvajanju društva (dalje u tekstu: preneseno društvo), društvo nestaje, bez postupka likvidacije, prijenosom sve imovine i obveza na dva ili više novoosnovanih ili postojećih društava (dalje u tekstu: društvo preuzimatelj) u skladu s propisima koji uređuju to područje.
2. pri odvajanju društvo (dalje u tekstu: preneseno društvo) prenosi jednu ili više djelatnosti na jedno ili više društava koja se osnivaju ili na jedno ili više postojećih društava (dalje u tekstu: društvo preuzimatelja), u

skladu s propisima koji ureduju to podrucje. Prijenosom djelatnosti se smatra prijenos cjelokupne imovine i obveza koje se pripisuju dijelu društva koje organizacijski cini zasebno poslovanje.

(4) Prava i obveze spojenih, pripojenih ili podijeljenih poreznih obveznika iz porezno-pravnog odnosa preuzima pravni sljednik.

(5) Porezni obveznici koji se spajaju, pripajaju ili dijele dostavljaju Poreznoj upravi financijska izvješća i poreznu prijavu s nadnevkom koji prethodi nadnevku spajanja, pripajanja ili podjele.

11. Stjecanje i vrednovanje prava pri spajanju, pripajanju i podjeli

Članak 20.

(1) Ako pri spajanju, pripajanju ili podjeli prema clanku 19. ovoga Zakona postoji kontinuitet u oporezivanju, smatra se da porezni obveznik nastavlja djelatnost, te to nema utjecaja na oporezivanje.

(2) Kontinuitet u oporezivanju prema stavku 1. ovoga clanka postoji ako pri prijenosu na društvo preuzimatelja ne dolazi do promjena u procjeni predmeta imovine i obveza.

(3) Stavci 1. i 2. ovoga clanka primjenjuju se neovisno o tome radi li se o jednom ili više prenesenih društava odnosno društava preuzimatelja.

IV. POREZNE OLAKŠICE, OSLOBOĐENJA I POTICAJI

1. Olakšice i oslobođenja za porezne obveznike na podrucjima posebne državne skrbi

Članak 21.

(1) Porezni obveznici koji obavljaju djelatnost na podrucju posebne državne skrbi i zapošljavaju više od pet zaposlenika u radnom odnosu na neodređeno vrijeme, pri čemu više od 50% zaposlenika ima prebivalište i boravište na podrucju posebne državne skrbi najmanje devet mjeseci, placaju porez na dobit deset godina od pocetka primjene ovoga Zakona kako slijedi:

1. ne placaju porez na dobit na podrucju prve skupine
2. placaju 25% od propisane porezne stope na podrucju druge skupine
3. placaju 75% od propisane porezne stope na podrucju treće skupine.

(2) Smatra se da porezni obveznik iz stavka 1. ovoga clanka zapošljava na neodređeno vrijeme zaposlenika s podrucja posebne državne skrbi ako je zaposlenik proveo u radnom odnosu kod poreznog obveznika te imao prebivalište i boravište na podrucju posebne državne skrbi najmanje devet mjeseci u poreznom razdoblju.

2. Oslobodenja za porezne obveznike na području Grada Vukovara

Članak 22.

(1) Porezni obveznici koji obavljaju djelatnost na području Grada Vukovara i zapošljavaju više od pet zaposlenika u radnom odnosu na neodređeno vrijeme, pri čemu više od 50% zaposlenika ima prebivalište i boravište na području Grada Vukovara, oslobođeni su od plaćanja poreza na dobit u razdoblju od deset godina nakon početka primjene ovoga Zakona.

(2) Smatra se da porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka, zapošljava na neodređeno vrijeme zaposlenika s područja Grada Vukovara, ako je zaposlenik proveo u radnom odnosu kod poreznog obveznika i imao prebivalište i boravio na području Grada Vukovara najmanje devet mjeseci u poreznom razdoblju.

3. Olakšice za porezne obveznike na brdsko-planinskim područjima

Članak 23.

(1) Porezni obveznici koji obavljaju djelatnost na brdsko-planinskom području i zapošljavaju više od pet zaposlenika na neodređeno vrijeme, pri čemu više od 50% zaposlenika ima prebivalište i boravište na brdsko-planinskom području ili području posebne državne skrbi, plaćaju porez na dobit u visini 75% od propisane porezne stope.

(2) Smatra se da porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka zapošljava zaposlenika na neodređeno vrijeme ako je zaposlenik proveo u radnom odnosu kod poreznog obveznika i imao prebivalište i boravište na brdsko-planinskom području ili području posebne državne skrbi najmanje devet mjeseci u poslovnoj godini.

4. Olakšice i oslobodenja za porezne obveznike u slobodnim zonama

Članak 24.

(1) Korisnici slobodne zone iz Zakona o slobodnim zonama plaćaju porez na dobit u visini 50% od propisane stope.

(2) Korisnik slobodne zone koji u zoni gradi ili sudjeluje u gradnji objekata ulaganjem više od 1.000.000,00 kuna, nakon što uloži ta sredstva, u godini ulaganja i idućih pet godina poslovanja u zoni oslobođen je od plaćanja poreza na dobit, ali najviše do visine uložениh sredstava.

(3) Iznimno, Vlada Republike Hrvatske može, ako se utvrdi gospodarski interes Republike Hrvatske za pojedine zone ili za obavljanje određenih djelatnosti u zoni, povećati porezne olakšice iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Olakšice iz stavka 3. ovoga članka Vlada određuje odlukom na prijedlog ministra gospodarstva.

(5) Za obavljanje djelatnosti u slobodnim zonama na području Vukovarsko

- srijemske županije neće se placati porez na dobit deset godina od početka primjene ovoga Zakona.

5. Oslobodenja za porezne obveznike koji su registrirani i obavljaju isključivo istraživačko razvojnu djelatnost

Članak 25.

Porezni obveznici koji su registrirani i obavljaju isključivo istraživačko-razvojnu djelatnost ne placaju porez na dobit.

6. Poticaji ulaganja

Članak 26.

(1) Na dobit ostvarenu od ulaganja u iznosu najmanje 4 milijuna kuna, porez na dobit placat će se po stopi od 10% deset godina od godine početka ulaganja, uz uvjet da se u tom razdoblju osigura zapošljavanje najmanje 10 zaposlenika, počevši od isteka prve godine ulaganja.

(2) Na dobit ostvarenu od ulaganja u iznosu najmanje 10 milijuna kuna, porez na dobit placat će se po stopi od 7% deset godina od godine početka ulaganja, uz uvjet da se u tom razdoblju osigura zapošljavanje najmanje 30 zaposlenika, počevši od isteka prve godine ulaganja.

(3) Na dobit ostvarenu od ulaganja u iznosu najmanje 20 milijuna kuna, porez na dobit placat će se po stopi od 3% deset godina od godine početka ulaganja, uz uvjet da se u tom razdoblju osigura zapošljavanje najmanje 50 zaposlenika, počevši od isteka prve godine ulaganja.

(4) Na dobit ostvarenu od ulaganja u iznosu najmanje 60 milijuna kuna, porez na dobit placat će se po stopi od 0% deset godina od godine početka ulaganja, uz uvjet da se u tom razdoblju osigura zapošljavanje najmanje 75 zaposlenika, počevši od prve godine ulaganja.

(5) Ukupna porezna povlastica koju ulagatelj može iskoristiti tijekom trajanja roka placanja povlaštene stope poreza na dobit, ne može prelaziti iznos samog ulaganja. Iznos porezne povlastice utvrđuje se kao razlika poreza na dobit izračunana primjenom propisane stope i stopa iz ovoga članka.

(6) Ako porezni obveznik nositelj poreznih povlastica smanji broj zaposlenika utvrđen odredbama ovoga članka, prestaje mu pravo korištenja tih povlastica za cijelo razdoblje za koje su odobrene, uz obvezu povrata sredstava ostvarenih korištenjem odobrenih povlastica uvećanih za svotu zakonske zatezne kamate.

(7) Poreznom obvezniku nositelju poreznih povlastica kojemu je ukinuto pravo njihova korištenja, ne mogu se ponovo odobriti porezne povlastice.

(8) U iznos ulaganja iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga clanka ne uracunava se vrijednost zemljišta i gradevina starijih od jedne godine te ranije korištena oprema, unesena kao ulog.

(9) Porezne povlastice mogu koristiti samo nositelji poticajnih mjera iz Zakona o poticanju ulaganja.

7. Poticaj poreznim obveznicima osnovanima u svrhu profesionalne rehabilitacije i zapošljavanja osoba s invaliditetom

Clanak 27.

Porezni obveznik osnovan po posebnim propisima u svrhu obavljanja profesionalne rehabilitacije i zapošljavanja osoba s invaliditetom, placa porez na dobit u visini 25% od propisane stope.

V. POREZNA STOPA

Clanak 28.

Porez na dobit placa se po stopi 20% na utvrdenu poreznu osnovicu.

VI. RAZDOBLJE UTVRĐIVANJA POREZNE OBVEZE

Clanak 29.

(1) Porez na dobit utvrđuje se za porezno razdoblje koje je u pravilu kalendarska godina.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga clanka, Porezna uprava može na zahtjev poreznog obveznika odobriti da se porezno razdoblje i kalendarska godina razlikuju, pri čemu porezno razdoblje ne smije prelaziti razdoblje od 12 mjeseci. Izabrano porezno razdoblje porezni obveznik ne može mijenjati pet godina.

(3) Porezno razdoblje čini dio poslovne godine ako je:

1. razdoblje od početka poslovanja poreznog obveznika do kraja te poslovne godine,
2. razdoblje od premještanja sjedišta ili upravljanja poslovima iz inozemstva u tuzemstvo do kraja te poslovne godine,
3. razdoblje koje se nastavlja na posljednju poslovnu godinu do premještanja sjedišta ili upravljanja poslovima iz tuzemstva u inozemstvo,
4. razdoblje koje se nastavlja na posljednju poslovnu godinu do dana spajanja ili podjele,
5. razdoblje koje se nastavlja na posljednju poslovnu godinu do otvaranja likvidacije ili stečaja,

6. razdoblje koje se nastavlja od otvaranja stečaja do kraja poslovne godine,
7. razdoblje koje se nastavlja od otvaranja do okončanja postupka likvidacije.

(4) Porezno razdoblje i obveza plaćanja poreza na dobit i vodenja poslovnih knjiga, prema propisima o računovodstvu za poduzetnike fizičke osobe iz članka 2. stavci 4 i 5. ovoga Zakona, počinje od početka poreznog razdoblja koje slijedi nakon poreznog razdoblja u kojemu su ispunjeni propisani uvjeti. Obveze prestaju završetkom poslovne godine za koju Porezna uprava donese rješenje o prestanku obveza plaćanja poreza na dobit i vodenja poslovnih knjiga po propisima o računovodstvu, ali ne prije isteka roka od 5 godina.

VII. URACUNAVANJE POREZA PLACENOG U INOZEMSTVU

Članak 30.

(1) Ako je porezni obveznik ostvario prihode ili dobit u inozemstvu (izravno ili putem poslovne jedinice) na koju je platio porez na dobit ili njemu istovrsni porez, plaćeni porez u inozemstvu može uracunati u tuzemni porez najviše do iznosa poreza na dobit koji bi za tako ostvarenu dobit ili prihode platio u tuzemstvu.

(2) Iznos poreza na dobit iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se tako da se na dobit ili prihode ostvarene u inozemstvu primijeni stopa za uracunavanje. Stopa za uracunavanje izracunava se tako da se stavi u odnos ukupna porezna obveza utvrđena prije dodatnih umanjenja porezne osnovice i ukupno ostvarena dobit samo iz tuzemnog poslovanja.

(3) U svrhu uracunavanja plaćenog poreza u inozemstvu iz stavka 1. ovoga članka porezni je obveznik je dužan Poreznoj upravi predociti dokaz o plaćenom porezu u inozemstvu.

VIII. POREZ PO ODBITKU

Članak 31.

(1) Porez po odbitku u smislu ovoga Zakona jest porez kojim se oporezuje dobit koju ostvari nerezident u Republici Hrvatskoj.

(2) Porezni obveznik poreza po odbitku je rezident.

(3) Porezna osnovica poreza po odbitku je bruto iznos naknade koju tuzemni isplatelj plaća nerezidentu-inozemnom primatelju.

(4) Porez po odbitku iz stavka 1. ovoga članka plaća se na kamate koje se plaćaju inozemnim osobama koje nisu fizičke osobe, te na autorska prava i druga prava intelektualnog vlasništva (prava na reprodukciju, patente, licencije, zaštitni znak, dizajn ili model, proizvodni postupak, proizvodne formule, nacrt, plan, industrijsko ili znanstveno iskustvo i druga slična prava).

(5) Iznimno od odredaba stavka 4. ovoga članka, porez po odbitku ne plaća se na kamate isplaćene:

1. na robne kredite za kupnju dobara koja obvezniku služe za obavljanje djelatnosti,
2. na kredite koje daje inozemna banka,
3. imateljima obveznica, državnih i korporativnih, inozemnim pravnim osobama.

(6) Porez po odbitku plaća se i na usluge istraživanja tržišta, poreznog i poslovnog savjetovanja i revizorske usluge, plaćene inozemnim osobama.

(7) Porez po odbitku plaća se po stopi 15%.

(8) Porez po odbitku plaćaju i poslovne jedinice inozemnog poduzetnika kada plaćaju naknade iz stavka 4. ovoga članka matičnom poduzeću.

(9) Iznimno od stavka 8. ovoga članka, ako se naknada pripisuje kao prihod tuzemnoj poslovnoj jedinici inozemnog poduzetnika, ne plaća se porez po odbitku.

IX. OBRACUNAVANJE I PLACANJE POREZA

1. Obveza obračunavanja i plaćanja poreza

Članak 32.

(1) Porez na dobit utvrđuje se za porezno razdoblje, prema poreznoj osnovici utvrđenoj za porezno razdoblje i propisanoj stopi u skladu s odredbama ovoga Zakona

(2) Porezni obveznik dužan je utvrditi poreznu obvezu i platiti porez s danom podnošenja porezne prijave.

2. Poslovne knjige i financijskih izvješća

Članak 33.

(1) Porezna osnovica utvrđuje se na temelju podataka evidentiranih u poslovnim knjigama koje se vode u skladu s propisima o računovodstvu i financijskim izvješćima koja se sastavljaju na temelju tih propisa (bilanca, račun dobiti i gubitka), ako ovaj Zakon ne određuje drukčije.

(2) Porezni obveznici koji koriste oslobodenja i olakšice članaka 21., 22., 23., 24., 25. i 27. ovoga Zakona obvezni su osigurati posebno knjigovodstveno praćenje poslovnih događaja i obračun dobiti za djelatnost za koju koriste oslobodenje ili olakšicu.

3. Obveza plaćanja predujma poreza na dobit

Članak 34.

(1) Porezni obveznik plaća predujam poreza na osnovi porezne prijave za prethodno porezno razdoblje. Predujam se plaća mjesečno do kraja mjeseca za protekli mjesec, u svoti koja se dobije kada se porezna obveza za prethodno porezno razdoblje podijeli s brojem mjeseci istoga razdoblja.

(2) Porezna uprava može, na temelju obavljenog nadzora ili na temelju drugih raspoloživih podataka o poslovanju poreznog obveznika, te na zahtjev poreznog obveznika, rješenjem izmijeniti visinu mjesečnih predujmova poreza na dobit.

(3) Porezni obveznik koji počinje obavljati djelatnost ne plaća predujmove do prve porezne prijave.

(4) Poreznom obvezniku kojemu je prestala mogućnost prenošenja gubitka, visinu predujma do prvog podnošenja porezne prijave određuje Porezna uprava na temelju procijenjene mogućnosti ostvarenja dobiti. Procjena predujma utvrđuje se prema postignutom rezultatu poslovanja po isteku tri mjeseca.

2. Porezna prijava

Članak 35.

(1) Porezni obveznik podnosi prijavu poreza na dobit za porezno razdoblje i plaća porez na dobit u roku u kojemu podnosi poreznu prijavu.

(2) Prijava poreza na dobit podnosi se Poreznoj upravi najkasnije četiri mjeseca nakon isteka razdoblja za koje se utvrđuje porez na dobit.

(3) Obveza za plaćanje poreza utvrđenog u poreznoj prijavi za pojedino porezno razdoblje smanjuje se za plaćeni predujam poreza na dobit.

(4) Više plaćeni predujam poreza od obveze na osnovu porezne prijave vraća se poreznom obvezniku na njegov zahtjev ili se uracunava u sljedeće razdoblje.

(5) Uz prijavu poreza na dobit podnosi se i Bilanca te Racun dobiti i gubitka.

(6) Obrazac prijave poreza na dobit propisuje ministar financija.

X. POSTUPOVNA ODREDBA

Članak 36.

Utvrđivanje, naplata i povrat poreza, žalbeni postupak, zastara, prekršajni postupak i druge mjere provode se prema Općem poreznom zakonu i Zakonu o prekršajima.

XI. OVLASTI

Članak 37.

Ministar financija se ovlašćuje da provedbenim propisima i uputama propiše:

1. način utvrđivanja pojedinih elemenata porezne osnovice (članci 6. i 7.)
2. upute i razradu metoda za utvrđivanje usporedivih tržišnih cijena (članak 13.)
3. visinu kamatne stope (članak 14.)
4. način obracuna učinaka pri spajanju, pripajanju i podjeli (članak 20.)
5. način i rokove dostavljanja podataka o plaćenom porezu u inozemstvu (članak 30.)
6. način i rokove dostavljanja podataka o obračunanom i plaćenom porezu po odbitku (članak 31.)
7. oblik i sadržaj porezne prijave (članak 35).

XII. KAZNE NE ODREDBE

Članak 38.

(1) Novčanom kaznom od 1.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će za prekršaj:

1. porezni obveznik koji nakon isteka razdoblja utvrđivanja poreza ne utvrdi poreznu obvezu u skladu s odredbama ovoga Zakona ili ne uplati porez utvrđenoj svoti i u propisanom roku (članci 5. i 32.)

2. porezni obveznik koji ne izvijesti Poreznu upravu o promjenama u statusu (članak 18. i 19.)

3. porezni obveznik koji u propisanom roku ne utvrdi poreznu obvezu poreza po odbitku u skladu s odredbama ovoga Zakona ili ga ne uplati u utvrđenoj svoti (članak 31.)

4. porezni obveznik koji ne uplati u propisanom roku predujam poreza (članak 34.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba kod poreznog obveznika novčanom kaznom od 500,00 do 20.000,00 kuna.

XIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 39.

(1) Porezni obveznik kod kojeg je nastala jedna od promjena iz članaka 18. do 21. ovoga Zakona obvezatno o tome pisano izvješćuje Poreznu upravu u roku od osam dana od dana nastanka promjene. Na zahtjev Porezne uprave

porezni obveznik je dužan dostaviti i dodatne isprave o provedenoj promjeni iz stavka.

(2) Rok za korištenje oslobođenja i olakšica iz članaka 21. i 22. ovoga Zakona, odnosi se na sve porezne obveznike, uključivo i postojeće korisnike oslobođenja i olakšica.

(3) Na dividende koje su ostvarene do početka primjene ovoga Zakona a isplacuju od dana početka njegove primjene, ne primjenjuju se odredbe o plaćanju poreza po odbitku iz članka 31. ovoga Zakona

(4) Fizičke osobe iz članka 2. stavak 4. ovoga Zakona obvezne su utvrđivati porez na dobit za 2006. godinu na temelju porezne prijave poreza na dohodak za 2005. i o tome pisano izvijestiti Poreznu upravu najkasnije do kraja 2005. godine.

(5) Danom početka primjene ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o porezu na dobit (Narodne novine br. 127/00, 163/03)

Članak 40.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama« a primjenjuje se od 1. siječnja 2005.

OBRAZLOŽENJE

Prijedlogom Zakona o porezu na dobit uvodi se jednostavniji obracun poreza na dobit tako što se propisuju porezna osnovica koja ima polazište u dobiti iskazanoj u financijskim izvješćima, uz ispravak za prihode i rashode za svrhe oporezivanja. Uvodi se povećanje poreznih povlastica za nove tako i za postojeće porezne obveznike na području od posebnog državnog interesa i grada Vukovara i jasnije se određuje krug poreznih obveznika.

U nastavku se obrazlažu odredbe Prijedloga zakona o porezu na dobit.

Clanci od 1. do 4.

Tim se odredbama uređuje porezni obveznik. Poreznim obveznikom smatra se trgovačko društvo i druga pravna i fizička osoba koja rezident Republike Hrvatske i koja gospodarsku djelatnost obavlja samostalno, trajno i radi ostvarivanja dobiti, dohotka, prihoda ili drugih gospodarstveno procjenjivih koristi.

Porezni obveznici su i:

- tuzemna poslovna jedinica inozemnog poduzetnika (nerezidenti),
- fizička osoba, koja stjece dohodak prema propisima o oporezivanju dohotka, ako izjavi da će placati porez na dobit umjesto poreza na dohodak,
- fizička osoba ako:
 - a) u prethodnom poreznom razdoblju stekao ukupni primitak veci od 1.500.000,00.kuna, ili
 - b) u prethodnom poreznom razdoblju stekao dohodak veci od 400.000,00 kuna, ili
 - c) ma dugotrajnu imovinu u vrijednosti vecoj od 1.500.000,00 kuna, ili
 - d) u prethodnom poreznom razdoblju prosjecno zapošljava više od 9 radnika.
- poslovne jedinice inozemnih poduzetnika koji na području Republike Hrvatske obavljaju djelatnost samo za taj dio djelatnosti,
- osobe koje obavljaju djelatnost od javnog znacaja (djelatnost obrazovanja, zdravstvena djelatnost, ljekarnicka djelatnost i sl.) ako nisu u vlasništvu države, tijela jedinica lokalne uprave i samouprave i neprofitne organizacije (sindikati, komore, udruge, politicke stranke i sl.) koje pored osnovne djelatnosti obavljaju i djelatnost od koje na tržištu ostvaruju prihode u slucaju ako Porezna uprava ocijeni da se radi o stjecanju neopravdanih povlastica na tržištu u odnosu na druge porezne obveznike.

Posebno je uređeno što se smatra rezidentom i nerezidentom te poslovnom jedinicom kao stalnim mjestom obavljanja djelatnosti u Republici Hrvatskoj.

Clanak 5.

Tim se odredbama uređuje porezna osnovica prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama Zakona.

Clanak 6.

Tim odredbama uređuje se smanjenje porezne osnovice. Pri utvrđivanju porezne osnovice uzimaju se u obzir svote koje umanjuju poreznu osnovicu po nekoliko osnova:

- da se izbjegne oporezivanje svota koje su bile ili će biti oporezive porezom na dobit, kao što su prihodi dividendi i udjela stecenih od obveznika poreza na dobit, prihodi od vrijednosnih uskladenja dionica i udjela (nerealizirani dobici), ako su bili uključeni u poreznu osnovicu, prihodi od naplacenih otpisanih potraživanja koja su u prethodnim poreznim razdobljima bila uključena u poreznu osnovicu, a nisu isključena iz porezne osnovice kao porezno priznati rashod i svota amortizacije koja nije bila porezno priznata u ranijem razdobljima i na koju je plaćen porez na dobit,
- smanjenje porezne osnovice za porezne olakšice i povlastice kao što su
 - 100% troškovi plaća i doprinosa na placu novih zaposlenika za razdoblje za koje se utvrđuje porez,
 - 100% troškova nastalih za istraživanje i razvoj,
 - 100% troškova nastalih za školovanje i stručno usavršavanje zaposlenika.

Time se navedene grupe troškova priznaju 200%.

Clanak 7.

Tim odredbama uređuje se povećanje porezne osnovice. Porezna osnovica uvećava se za porezno nepriznate rashode. Porezno nepriznatim rashodima smatraju se svi rashodi koji nisu nastali kao uvjet obavljanja djelatnosti, djelomice nepriznati rashodi koji imaju elemente privatnog korištenja, kao što je reprezentacija i uporaba sredstava za osobni prijevoz, te osobni rashodi dionicara ili člana društva i članova njihovih obitelji, te zaposlenika, ako se na njih ne plaća porez na dohodak.

Porezna osnovica uvećava se i za troškove darovanja u naravi ili novcu za kulturne, znanstvene, odgojno-obrazovne, zdravstvene, humanitarne, sportske, vjerske, ekološke i druge općekorisne svrhe udrugama i drugim osobama koje navedene djelatnosti obavljaju u skladu s posebnim propisima, ako su veća od 2% prihoda ostvarenog u prethodnoj godini. Iznimno, svota može biti i veća od 2% prihoda prethodne godine ako je dana prema odlukama nadležnih ministarstva o provedbi financiranja posebnih programa i akcija, ali ne i za redovnu djelatnost primatelja dara. U darovanja spada i plaćanje troškova za zdravstvene potrebe fizičkih osoba (operativne zahvate, liječenja, nabavu

lijekova i ortopedskih pomagala i dr.) koji nisu pokriveni osnovnim, dopunskim i privatnim zdravstvenim osiguranjem, odnosno plaćanje troškova koje snose same fizičke osobe, pod uvjetom da je plaćeno na žiro račun primatelja dara ili da postoji vjerodostojna isprava o darovanom lijeku ili ortopedskom pomagalu.

Članak 8.

Tim se odredbama uređuje povećanje porezne osnovice za kamate na višak zajmova koje dionici ili članovi društva daju poreznom obvezniku u kojemu imaju udjel ili dionice, a visina zajmova i kamate premaše određenu svotu.

Članci 9. do 11.

Tim se odredbama uređuju slučajevi uvećanja porezne osnovice s naslova porezno nepriznatih rashoda koji se odnose na vrijednosna uskladenja potraživanja, vrijednosno uskladenje zaliha i rezerviranja. Radi se o troškovima koji, u pravilu jesu porezno priznati rashod.

Članak 12.

Tim se odredbama uređuje način obracuna amortizacije kao porezno priznatog rashoda.

Članak 13.

Tim odredbama uređuje se pitanje transfernih cijena između povezanih osoba i metode njihovog izračunavanja, kao bitnog elementa za poreznu osnovicu.

Članak 14.

Tim se odredbama uređuju kamate između povezanih društava kao značajnog elementa za transfer dobitka.

Članak 15.

Tim se odredbama uređuje porezna osnovica za nerezidente koji plaćaju porez na dobit u Hrvatskoj samo da dobit ostvaren u Hrvatskoj.

Članak 16.

Tim se odredbama uređuje promjena metode utvrđivanja porezne osnovice (s načela blagajne na načelo nastanka poslovnog događaja), pri prijelazu obveznika poreza na dohodak na plaćanje poreza na dobit, kako bi se

izbjeglo dvostruko oporezivanje istih prihoda i dvostruko priznavanje istih rashoda.

Clanak 17.

Tim se odredbama propisuje pravo na prijenos poreznog gubitka pet slijedecih poreznih razdoblja nakon što je gubitak utvrđen.

Clanci 18. do 20.

Tim se odredbama uređuje promjena pravnog oblika, likvidacija te spajanja, pripajanja i podjela. Budući da se pri takvim promjenama može utjecati na poreznu osnovicu, važno je urediti kada promjene ima a kada nema utjecaj na oporezivanje.

Clanci 21. do 27.

Tim odredbama se uređuju poticaji, porezne olakšice i oslobođenja.

Tako se **u clanku 21.** uređuju porezne olakšice s područja posebnog državnog interesa pod uvjetom da obavljaju djelatnost na tom području i zapošljavaju više od pet zaposlenika u radnom odnosu na neodređeno vrijeme, pri čemu više od 50% zaposlenika ima prebivalište i boravi na području posebnog državnog interesa najmanje devet mjeseci, deset godina od početka primjene ovoga Zakona imaju pravo na povlasticu i to:

1. ne plaćaju porez na dobit na području prve skupine,
2. 25% od propisane porezne stope na području druge skupine i
3. 75% od propisane porezne stope na području treće skupine.

U clanku 22. uređuje se porezna olakšica za Grad Vukovar tako da porezni obveznici koji obavljaju djelatnost na području Grada Vukovara i zapošljavaju više od pet zaposlenika u radnom odnosu na neodređeno vrijeme, pri čemu više od 50% zaposlenika ima prebivalište i boravi na području Grada Vukovara, oslobođeni su plaćanja poreza na dobit za deset godina nakon početka primjene ovoga Zakona.

U clanku 23. uređuju se porezne olakšice za brdsko planinska područja na način an koje je to uređeno za područja od posebnog državnog interesa treće skupine.

U clanku 24. uređuje se porezna olakšica za korisnike slobodnih zona. Za porezne obveznike koji posluju u slobodnim zonama utvrđuje se iznos poreza u visini od 50% propisane stope a porezni obveznici koji grade infrastrukturne objekte u vrijednosti većoj od 1.000.000,00 kuna u prvih pet godina ne plaćaju porez.

U clanku 25. uređuje se porezna olakšica za poduzetnike su registrirani i obavljaju isključivo istraživačko razvojnu djelatnost, tako da su oslobođeni plaćanja poreza na dobit. .

U članku 26. ureduju se porezne olakšice za poticanje ulaganja umanjene stope od 10% do 0% na rok od deset godina ovisno o visini ulaganja koje se kreće od 4 do 60 milijuna kuna uz uvjet zapošljavanja 10 do 75 zaposlenika .

U članku 27. ureduju se porezne olakšice za poreznim obveznicima osnovanim u svrhu profesionalne rehabilitacije i zapošljavanja osoba s invaliditetom. Porezni obveznik osnovan po posebnim propisima u svrhu obavljanja profesionalne rehabilitacije i zapošljavanja osoba s invaliditetom plaća porez na dobit u visini od 25% od propisane stope.

Članak 28.

U ovom članku propisana je stopa za oporezivanje dobitka od 20%.

Članak 29.

U ovom članku propisana su razdoblja u kojima se utvrđuje porezna obveza, a to je poslovna godina koja je, u pravilu, jednaka kalendarskoj godini ili dijelu kalendarske godine. Ona se može razlikovati od kalendarske godine ako porezni obveznik ima razloga za posebno porezno razdoblje.

Članak 30.

U ovom članku uređeno je uracunavanje poreza na dobit ili sličnog poreza koji je porezni obveznik platio u inozemstvu putem poslovne jedinice ili kao porez po odbitku na određene naknade. Ova se odredba primjenjuje samo u slučaju kada sa državom u kojoj porezni obveznik posluje nije zaključen Ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja.

Članak 31.

Tom se odredbom propisuje posebna obveza plaćanja poreza po odbitku za poreznog obveznika koji plaća inozemnim osobama naknade za korištenja raznih prava vlasništva, usluga, kamata (osim kamata na robne kredite i kredite koji daju banke), te svih usluga po stopi od 15%.

Članci 32. – 35.

Tim se odredbama uređuje postupak utvrđivanja, prijavljivanja i plaćanja poreza na dobit po poreznoj prijavi i tijekom godine putem predujmova.

Članak 36.

Postupovne odredbe glede utvrđivanja, naplate, povrata poreza, žalbenog postupka, prekršajnog postupka i zastare, primjenjuje se prema zakonima koji uređuju porezni postupak, a to su Opci porezni zakon i Zakon o prekršajima.

Clanak 37.

Ovom se odredbom ovlašćuje ministar financija da donosi detaljnije propise za provedbu ovoga Zakona.

Clanak 38.

Tim se odredbama propisuju novčane kazne za prekršaje.

Clanak 39.

U prijelaznim i završnim odredbama predviđa uređuju se pitanja u svezi početka primjene novog Zakona.